

תת"ע (ירושלים) 8690-11-25 - נהיל חגאזי נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 8690-11-25 - נהיל חגאזי נ' מדינת ישראלשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 8690-11-25

נהיל חגאזי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[28.01.2026]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 24.12.2025.
 2. כנגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א-1961 שנאכפה ע"י שוטר תנועה ביום 20.06.2025.
 3. ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזרו עליה 30 יום פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה, שלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים וקנס כספי על סך 1,500 ₪. טענות הצדדים
 4. לטענת המבקשת היא לא קיבלה הזמנה לדיון והופתעה כשקיבלה את גזר הדין. בנוסף המבקשת צירפה ראיה לחידוש הרישיון שלה.
 5. לטענת המשיבה, המבקשת קיבלה לידיה הזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, וחתמה על אישור המסירה. בנוסף נטען כי העונש שנגזר על המבקשת מצוי בתוך מתחם הענישה.
- דיון
6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.
 7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב). התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

9. כאשר נאשמת הוזמנה לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

11. לעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

12. לטענת המבקשת היא לא קיבלה הזמנה לדיון ולא ידעה על קיומו. טענה זו אינה עולה בקנה אחד עם אישור מסירה שצורף ע"י המשיבה, המלמד כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקשת ידנית במועד ביצוע העבירה.

13. משכך, איני מוצאת ממש בטענה לפיה המבקשת לא קיבלה הזמנה לדיון ולא ידעה עליו.

14. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקשת כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

15. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).

16. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).

17. המבקשת לא העלתה כל טענה של ממש המצביעה על סיכוי ממשי לשינוי תוצאת פסק הדין, ורק צירפה

לבקשתה אישור על חידוש הרישיון. עיון באישור מלמד כי חידוש הרישיון נעשה לאחר ביצוע העבירה.

18. יתרה מכך, גם אם הייתה המבקשת מעלה טענות של ממש להגנתה מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש.

19. משכך, אני קובעת כי לא מתקיים חשש לעיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ו, 28 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.